

Jeg fremførte saa gode Grunde, som det var mig muligt, og jeg skal derfor ikke paa ny gøre Forsøg paa at belyse dette Forhold.

Kun synes jeg, at den ærede Ordfører for Flertallet i sin Omtale af dette Baneanlæg ikke delte Sol og Vind ganske lige. Den ærede Ordfører forsøgte paa at dele disse Privatbaner med Statstilskud i Klasser, og han forsøgte ogsaa at henhøre de forskellige Baner under disse forskellige Klasser, og Øernes Jernbaner vare altsaa en Klasse for sig selv. Jeg ved ikke, hvad den meget ærede Ordfører gaar ud fra, naar han indlader sig paa en saadan Klassificering. Han antydede, at Øernes Beskaffenhed var saa nogenlunde ens. Ja, hvis det var Tilfældet, hvis den ærede Ordfører virkelig kunde godtgøre, at de paagældende Egne vare ens, saa vilde jeg bøje mig for hans Argumenter, men det er jo langt fra Tilfældet. Hvad siger f. Eks. den ærede Ordfører ved Sammenligningen mellem Nysted—Nykøbing—Stubbe-købing-Banen og Kolding—Hejls- eller Kolding—Taps-Jernbanen. Jeg antager dog ikke, den ærede Ordfører vil sige, at den østlige Del af Falster er et frugtbare og rigere Land end Koldingegnen. Naar han derfor siger, at Beskaffenheden er saa nogenlunde ens, ved jeg ikke, hvad der ligger i Ordet „Beskaffenheden“, thi det kan ikke være Formuevilkaarene paa disse Egne, det kan ikke heller være Egnens Jorders Godhed, men det maa være andre „Beskaffenheder“, den ærede Ordfører taler om. (Ordføreren: Befolkningstætheden). Befolkningstætheden paa Østfalster og Befolkningstætheden paa Koldingegnen kan jeg jo ikke saadan paa staaende Fod drage Sammenligning mellem, men jeg skulde tage meget fejl, om ikke Befolkningstætheden paa Koldingegnen er adskilligt større end paa Østfalster. Paa Østfalster ligger blandt andet de meget store Skove, som tilhøre det Classenske Fideikommis, og der bor ingen, saa hvis det skal tages til Maalestok, som den ærede Ordfører nu nævner, gaar han ud fra ganske forkerte Forudsætninger.

Hvad siger f. Eks. den ærede Ordfører om et Jernbaneanlæg som det paa Morsø, hvortil der foreslaas Halvparten; dette Jernbaneanlæg, der straalere ud til alle Egne paa det fede Morsø og ikke synes at nænne at gaa nogen Mands Dør forbi? Kunde man ikke i nogen Maade sammenholde Østfalster med en saa frugtbare Ø som Morsø? Hvis jeg skulde udtale mig derom efter det Kendskab, jeg har til de

paagældende Egne, vilde jeg sige, at Morsø er nok saa frugtbare og Befolkningstætheden der er nok saa stor som paa Østfalster. Men saa gaar det ikke an at dele Klasserne efter de Linier; der maa noget andet og bedre til. Eller for at nævne et andet Eksempel, som allerede er fremhævet før af en æret Taler forud for mig, jeg husker ikke, hvem det var: Langelands-Banen. Have vi her i Landet et frugtbare Land end Langeland? Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører nogen Sinde har berejst Langeland, men hvis han har det, vil jeg antage, at han har medbragt det Indtryk derfra, at Langeland er en af Danmarks frugtbareste Egne. Men der er ingen smalle Steder der. . . (Afbrydelse.) . . Der er det Halvparten. Hvad Pengene angaar, er der ingen smalle Steder. Eller lad os tage et andet Eksempel som den lille paatænkte Jernbane fra Dalby til Martofte paa Hinds-holmen. Disse Folk have $\frac{1}{2}$ Mils Vej til den nærmeste Jernbanestation; men nu agter man at føre dem i endnu nærmere Forbindelse med Jernbanen, og saa siger Staten: Vær saa artig, mine Herrer, vi give Halvdelen, for at de kunne faa den Bane helt ud til deres By, for at de kunne have det rigtigt bekvemt; og det er en Bane gennem en af Danmarks allerfrugtbareste Egne.

Nu er det ikke saaledes, at jeg skulde misunde mine Fynboere dette Tilskud; det er saa langt fra, at jeg indstændig vil bede Tingets ærede Medlemmer stemme derfor, Fyn er ikke saa flot aflagt, naar der er Tale om Anlæg af Jernbaner. Vi mindes fra gammel Tid, at saa snart der skulde anlægges Baner paa Fyn, saa sagde man: I maa betale 80,000 Kr. pr. Banemil. Men naar der var Tale om Jernbaneanlæg paa Sjælland, saa sagde Rigsdagen: 40,000 Kr. kunne være nok til Sjællænderne. Den Gang saa man maaske ogsaa hen til „Beskaffenheden“, men det var saamaend ligesaa uretfærdigt som nu. Jeg tror, der maa noget andet til, jeg kan ikke se rettere, end at det er ganske ubilligt, naar man nu skal gennemføre en saadan stor Jernbanelov som den, der ligger paa Tingets Bord, at se saa smaa-ligt paa Forholdene, at man for at spare nogle ganske faa Hundrede Tusind Kroner af disse mangfoldige Millioner, som nu skulle rulle, vil vække Jalousi og Misfornøjelse mellem de enkelte Landsdele, navnlig naar det ikke kan begrundes bedre, end vi have hørt før.

Saa sagde den ærede Ordfører slutte-lig, at vi kunde tage os det forholdsvi-